

РЕШЕНИЕ

№ 143

гр. София, 29.09.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-17 в закрито заседание на двадесет и девети септември, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Диляна Господинова

като разглежда докладваното от Диляна Господинова Търговско дело № 20211100901868 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 25 от Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел /ЗТРРЮЛНЦ/.

Образувано е по жалба, подадена от „А.Х.” ЕАД срещу отказ № 20210827160548-2/ 02.09.2021 г. на длъжностно лице по регистрацията при Агенция по вписванията да заличи по партида на дружеството в търговския регистър вписването на физическите лица Т.Х.Д., П.Н.П., К.И.И. за действителни собственици по чл. 63, ал. 1 и ал. 4 от Закона за мерките срещу изпирането на пари.

Софийски градски съд, след като съобрази изложените от жалбоподателя доводи и събраните по делото доказателства, намира следното:

Частната жалба е подадена в законоустановения срок срещу акт, подлежащ на обжалване съгласно разпоредбата на чл. 25 ЗТРРЮЛНЦ и от лице, което има право и интерес от обжалването, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, частната жалба е основателна.

Предмет на регистърното производство, по което е постановен обжалвания в настоящото производство отказ, е заличаване в търговския регистър по партидата на „А.Х.” ЕАД на вписването на физическите лица Т.Х.Д., П.Н.П., К.И.И. за действителни собственици по чл. 63, ал. 1 и ал. 4 от Закона за мерките срещу изпирането на пари.

При подаване на заявление за вписване на определени обстоятелства в търговския регистър длъжностното лице, което е компетентно да извърши вписването, съответно да постанови отказ, извършва проверка както на редовността на подаденото заявление – дали то изхожда от оправомощено лице и е изготвено при спазване на предвидените в закона форма и ред, дали заявените за вписване обстоятелства подлежат на вписване, а също така и за това дали от представените от заявителя документи се доказва, че заявените за вписване обстоятелства съществуват, както и че съответстват на закона, т.е. че не противоречат на императивни законови норми /чл. 21, т. 5 ЗТРРЮЛНЦ/.

В чл. 61, ал. 1 от Закона за мерките срещу изпирането на пари /ЗМИП/ е предвидено задължение, което възниква за учредените на територията на Република България юридически лица и други правни образувания и физическите лица за контакт по чл. 63, ал. 4, т. 3 от същия закон да разполагат и да предоставят в определените по закон случаи подходяща, точна и актуална информация относно физическите лица, които са техни действителни собственици, включително с подробни данни относно притежаваните от тях права. С чл. 63, ал. 1 ЗМИП е регламентирано и това, че тази информация относно физическите лица, действителни собственици, подлежи на вписване по партидите на учредените на територията на Република България юридически лица и други правни образувания в търговския регистър, в регистъра на юридическите лица с нестопанска цел и в регистър БУЛСТАТ. В чл. 63, ал. 4 ЗМИП са посочени всички обстоятелства, които подлежат на вписване, които са данни за действителните собственици, за юридическите лица или другите правни образувания, чрез които пряко или непряко се упражнява контрол, за физическото лице за контакт/ чл. 63, ал. 4, т. 1, 2 и 3 ЗМИП/, както и всяка промяна в тези обстоятелства съгласно чл. 63, ал. 4, т. 4 ЗМИП. Доколкото в случая се установява, че в търговския регистър по партида на дружеството-молител са вписани три физически лица за действителни собственици на капитала, като с подаденото заявление се иска това вписване да бъде заличено, тъй като е отпаднало тяхното качество на действителни собственици по смисъла на това понятие, определено в закона, то съдът приема, че в процесното регистърно производство се иска вписване на промяна във вече вписаните в търговския регистър обстоятелства по чл. 63, ал. 4, т. 1 ЗМИП, която промяна съгласно нормата на чл. 63, ал. 4, т. 4 ЗМИП е обстоятелство, което подлежи на вписване в търговския регистър.

При тълкуване на разпоредбите на чл. 61, ал. 1 ЗМИП във връзка с чл. 63, ал. 1 ЗМИП и във връзка с § 2, ал. 1 от ДР на ЗМИП, в която разпоредба е дадена легална дефиниция на понятието действителен собственик, се налага категоричният извод, че такъв може да бъде единствено и само физическо лице, което в крайна сметка притежава или контролира юридическо лице или друго правно образувание, и/или от чието име и/или за чиято сметка се осъществява дадена операция, сделка или дейност, и което отговаря поне на едно от изброените в тази норма три условия, които са разделени според вида на юридическото лице или правното образувание, върху което се осъществява контрол. Когато едно физическо лице отговаря на предвидените в § 2 ДР на ЗМИП условия, то има качеството на действителен собственик и подлежи на вписване в съответния регистър по партидата на юридическото лице, върху което упражнява контрол. Тогава, когато едно физическо лице, което е имало качеството на действителен собственик по смисъла на § 2 от ДР на ЗМИП и е вписано като такова в съответния регистър, загуби правата, чието притежание му осигуряват възможността да контролира пряко или косвено съответното юридическо лице или правно образувание, то загубва качеството действителен собственик и неговото вписване като такъв в съответния регистър, който за търговските дружества е търговския регистър, трябва да бъде заличено, за да може вписаните в регистъра обстоятелства да отговарят на съществуващото фактическо положение. В случаите, при които е налице освен отпадането на качеството на едно физическо лице на действителен собственик на определено търговско дружество, но и придобиване на това качество от друго физическо лице, в търговския регистър следва да бъдат заявени за вписване както заличаването на вече извършеното вписване на действителен собственик, но също така и вписване на новото физическо лице като действителен собственик по смисъла на § 2 от ДР на ЗМИП. Възможна е обаче и хипотезата, при която загубването на едно физическо лице на качеството действителен собственик на капитала да не води и до придобиване на такова качество у друго физическо лице, което да подлежи на вписване в търговския регистър. В този случай търговското дружество следва да подаде единствено заявление за заличаване на вписания по неговата партида действителен собственик, който е загубил това качество, но не и на вписване на нови обстоятелства.

От представените в регистърното производство доказателства, както и от извършената от съда служебна проверка на вписаните в търговския регистър обстоятелства

по партидата на дружеството „А.Х.“ ЕАД, се установява, че на 20.08.2021 г. физическото лице К.И.И. е придобило 33 333 броя поименни акции от капитала на „А.Х.“ АД – издадените ценни книги, материализиращи притежаването на тези акции, са прехвърлени от акционерите Т.Х.Д. и П.Н.П. в полза на това лице чрез джиро. В резултат на това и доколкото към момента на осъществяване на придобиването К.И. е притежавал останалите 16 667 акции от капитала на дружеството, считано от 20.08.2021 г. това лице се легитимира като собственик на всички 50 000 броя поименни акции, на които е разделен капитала на „А.Х.“ ЕАД. Това обстоятелство е отразено и в търговския регистър, в който на 02.09.2021 г. лицето К.И. е вписано като едноличен собственик на капитала на „А.Х.“ ЕАД. От момента на прехвърляне на притежаваните от тях акции лицата Т.Х.Д. и П.Н.П. не са титуляри на каквито и да било права, чрез които да притежават или контролират пряко или косвено дружеството „А.Х.“ ЕАД и следователно са загубили качеството на действителни собственици по смисъла на § 2 от ДР на ЗМИП и тяхното вписване като такива в търговския регистър трябва да бъде заличено.

За да се отговори на въпроса дали вписването на лицето К.И.И. за действителен собственик трябва да бъде заличено след придобиване от него на 100 % от капитала на „А.Х.“ ЕАД, съдът съобразява това, че когато капиталът на едно търговско дружество с правноорганизационна форма АД се притежава от едно лице съгласно чл. 174, ал. 2, изр. 3 ТЗ в търговския регистър се вписва името, съответно фирмата и единният идентификационен код на този акционер. Ето защо и в случая в търговския регистър по партидата на „А.Х.“ ЕАД лицето К.И.И. е вписано като едноличен собственик на капитала на това търговско дружество. Следователно в този случай от направените вписвания в търговския регистър на това кой е едноличен собственик на капитала е видно, че посоченото физическо лице упражнява пряк контрол върху търговското дружество и има качеството на негов действителен собственик в хипотезата на § 2, ал. 1, т. 1 от ДР на ЗМИП. Този извод следва директно от обстоятелствата, които вече са вписани в регистъра, поради което съдът счита, че липсва необходимост те да бъдат вписвани и повторно в изпълнение на изискванията, предвидени в ЗМИП. Целта на този закон е в публичния регистър да бъдат вписани само данни, които не са вписани по друг начин в търговския или в друг публичен регистър, воден в Република България и с оглед на това не са известни на трети лица. При съобразяване на тази цел трябва да се приеме, че задължението за посочване на конкретно физическо лице за действителен собственик ще е налице само когато този извод не следва от вече вписаните в търговския регистър данни. В тази насока е и разпоредбата на чл. 63, ал. 5 ЗМИП, в която е предвидено, че учредените на територията на Република България юридически лица и други правни образувания, с изключение на едноличните търговци, са длъжни да заявят за вписване действителните си собственици по § 2 от допълнителните разпоредби само, ако същите не са вписани като съдружници или еднолични собственици на капитала по партидите им. Необходимостта от вписване на определени физически лица като действителни собственици на капитала би била налице в хипотезата, когато имаме едно акционерно дружество, в което капиталът не е собственост на едно лице, а на няколко и техните имена не подлежат на вписване в търговския регистър или капиталът е собственост на едно акционерно дружество, в което обаче капиталът се притежава от различни физически лица, чиито имена не се вписват в търговския регистър по партидата на едноличния собственик, или капиталът е собственост на юридическо лице или друго правно образувание, които не са учредени на територията на Република България. Такъв обаче не е настоящият случай, в който всички данни за физическото лице, което е едноличен собственик на капитала на „А.Х.“ ЕАД и като такъв има качеството на действителен собственик, са публични, тъй като вече са вписани в търговския регистър. Ето защо вписването на К.И.И. като действителен собственик следва да бъде заличено в търговския регистър. При направено искане само за заличаване на вече вписани в търговския регистър обстоятелства за действителните собственици, но не и за вписване на нови факти в тази връзка, каквото съдържание има и това, за разглеждане на което е образувано настоящото регистърно производство, от заявителя не следва да се изисква да представи декларация по чл. 63, ал. 4 ЗМИП, тъй като в нея се съдържа изявление за осъществяване на конкретни съществуващи

обстоятелства, а не за липса на такива.

По изложените съображения съдът намира, че подадената жалба е основателна и обжалваният отказ следва да бъде изцяло отменен и на длъжностното лице по регистрация да бъдат дадени указания да извърши заличаването на посочени в заявлението обстоятелства.

Така мотивиран съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „А.Х.” ЕАД отказ № 20210827160548-2/ 02.09.2021 г. на длъжностно лице по регистрацията при Агенция по вписванията да заличи по партида на дружеството в търговския регистър вписването на физическите лица Т.Х.Д., П.Н.П., К.И.И. за действителни собственици по чл. 63, ал. 1 и ал. 4 от Закона за мерките срещу изпирането на пари.

УКАЗВА на длъжностното лице по регистрацията при Агенция по вписванията **ДА ЗАЛИЧИ** по партидата на „А.Х.” ЕАД, с ЕИК: *****, вписването на физическите лица Т.Х.Д., П.Н.П., К.И.И. за действителни собственици по чл. 63, ал. 1 и ал. 4 от Закона за мерките срещу изпирането на пари.

Решението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски градски съд: _____